

Abstrakt

První část práce se zabývá filosofií Gabriela Marcela. Tato část začíná úvodním medailonem o autorovi, včetně zasazení jeho myšlení v kontextu dějin filosofie. Dále je přiblížen pocit bytí, který člověk, dle autora, potřebuje v sobě zacítit, aby tak mohl vstoupit na cestu prozření. Pocit bytí je ale bohužel u dnešního člověka často ztlumený. Poté je představeno autorovo pojetí stavu zajetí člověka. Zajetí je podkladem pro následné hluboké vysvětlení autorovy metafyziky naděje. V závěru této části je síla a důležitost naděje vykreslena na stavu člověka, pro kterého ani smrt jemu milované bytosti neznamená její zaniknutí. Druhá část práce je věnovaná filosofii Alberta Camuse, který je též v úvodu stručně představen, včetně jeho zasazení filosofického systému. Poté je představen pocit absurdna, bez kterého filosofii tohoto autora nelze pochopit. Dále je autorova základní filosofie otevřena výchozí otázkou, tedy otázkou po sebevraždě, kterou se autor ptá, zda lidský život má cenu takovou, aby byl žit. Tato výchozí otázka je také odrazovým bodem Camusovy ústřední myšlenky, která je následně plně znázorněna na Mýtu o Sisyfovi. Téma naděje a smyslu člověka v podobě Camusovy revolty je osvětleno v poslední části, věnované tomuto filosofovi. Třetí a výsledná část práce se zabývá srovnáním pojetí tématu naděje a smyslu člověka v kontextu pojetí lidské existence obou filosofů. Komparace je provedena na základě pěti zvolených motivů nesoucích názvy, jimiž byly pojmenovány dílčí kapitoly, tedy Probuzení z každodennosti, Sebevražda, Obětování za vyšší dobro, Smrt, včetně motivu závěrečného a výstupového, motivu Naděje a smyslu člověka.